

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și alte modificări fiscal-bugetare

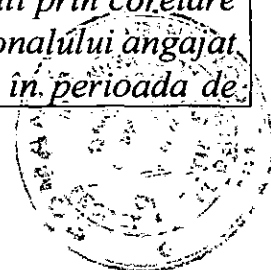
Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

Începând cu 01.01.2010, modalitatea de salarizare a polițiștilor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne este reglementată de către legislația-cadru de salarizare unitară a personalului plătit din fonduri publice, precum și de legile anuale speciale de aplicare etapizată a acestei legislații-cadru.

Astfel, după data respectivă s-a realizat o reglementare unitară a salarizării personalului din sectorul bugetar, plătit din fonduri publice, unde noile elemente de încadrare prevăzute de lege au devenit principalele elemente al câștigului salarial, prin includerea în acestea a unor sporuri și indemnizații, după caz, care au fost stabilite de legislația specifică în vigoare până la 31.12.2009 și abrogate prin respectivul demers. Trecerea la acest nou sistem de salarizare a avut în vedere ca nici o persoană să nu înregistreze o diminuare a salariului avut anterior. Mai exact, potrivit Legii-cadru nr.330/2009, implementarea noului sistem de salarizare se realiza etapizat. „Începând cu 01.01.2010, momentul aplicării legii, vor exista pe parcursul perioadei de implementare diferențe între câștigurile salariale în plată incluzând sporurile și valorile câștigurilor salariale corespunzătoare funcțiilor respective, așa cum ar rezulta din multiplicarea valorii coeficientului 1.00 cu coeficientul de ierarhizare aferent funcției. În anul 2010 se va realiza reîncadrarea întregului personal bugetar pe funcții, grade profesionale potrivit noii legi, introducându-se în salariile de bază, în solde și în indemnizațiile lunare de încadrare, după caz, sporurile de care personalul a beneficiat până la aplicarea legii, prevăzute în notele la anexele corespunzătoare fiecărui domeniu de activitate, și respectiv, după caz, a indemnizațiilor care potrivit legii au făcut parte din salariul de bază, potrivit actualelor reglementări și care se regăsesc în coeficienții de ierarhizare corespunzători funcției. Pentru personalul ce se va încadra după intrarea în vigoare a legii, salariile de bază, soldele și indemnizațiile lunare de încadrare, după caz, se vor stabili prin corelare cu salariile de bază, soldele și indemnizațiile lunare de încadrare ale personalului angajat la acea dată. Pentru personalul promovat în funcții, în condițiile legii, în perioada de

aplicare etapizată a prezentei legi, salariul de bază, solda sau indemnizația lunară de încadrare, după caz, vor fi cele corespunzătoare aceleiași funcții aflată în plată”.

Ținând cont de prevederile art. 3 alin. (2) și (3) și art 4 alin. (2) și (3) din anexa nr. IV și pct. 1 din Nota la anexa nr. IV/1A la Legea-cadru nr.330/2009, legiuitorul a schimbat în mod semnificativ principalul element al câștigului salarial pentru polițiști, care în anul 2010 este reprezentat de salariul funcției de bază, diferit atât ca noțiune față de elementul prevăzut de lege până la 31.12.2009 cât și la modalitatea de compunere a acestuia. Ținând cont de prevederile art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2009 coroborate cu cele ale art. 7 din aceeași lege-cadru, cuantumul salariului funcției de bază era determinat în valoare absolută, ca sumă a valorilor unor elemente salariale corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, care nu mai erau prevăzute de legislația-cadru în vigoare după 01.01.2010, fiind abrogate în mod expres. De altfel, prin abrogarea acestor elemente, nu mai exista posibilitatea de a utiliza la calculul salariului, după data de 01.01.2010, valoarea de referință sectorială prevăzută de legislația în vigoare până la 31.12.2009.

Ca atare, potrivit regulilor instituite prin art.23 din Legea-cadru nr.330/2009, art.4 alin.(4), art.5 alin.(1) și (3), art.6 alin.(1) și (3) și art.10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.1/2010, legiuitorul a urmărit, în măsura în care activitatea personalului se desfășoară în aceleași condiții, menținerea cuantumurilor drepturilor salariale avute la 31 decembrie 2009, indiferent din ce sume erau constituite (sporuri, indemnizații, prime etc.).

Începând cu data de 01.01.2011, prin Legea-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice se aduc modificări în ceea ce privește strict terminologia elementelor salariale ale polițiștilor, iar, potrivit art.7 alin.(1) și (2) din legea-cadru, „*aplicarea prevederilor prezentei legi se realizează etapizat, prin modificarea succesivă, după caz, a salariilor de bază, soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare, prin legi speciale anuale de aplicare*”, iar „*valoarea salariilor de bază, soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare utilizată la reîncadrarea pe funcții a personalului în anul 2011 se stabilește prin legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice*”.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 3 și art. 4 din anexa nr.VII la Legea-cadru nr.284/2010, principalul element al câștigului salarial (ca funcționalitate), se schimbă ca terminologie din salariul funcției de bază în salariul de funcție. Totodată, după ce s-a stabilit că salariul de funcție instituit pentru polițiști începând cu 01.01.2011 [a se vedea art. 3 alin. (2) și (3) și art. 4 alin.(2) și (3) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr.284/2010] preia nivelul salarial al salariului funcției de bază astfel cum a fost acordat personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010 la care s-a adăugat și suma compensatorie cu caracter tranzitoriu (art.1 din Legea nr.285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice), legiuitorul reglementează faptul că „*în anul 2011, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat*” (art.2 din Legea nr.285/2010), în condițiile în care „*în anul 2011 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de*

salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, denumită în continuare lege-cadru”.

Mai departe, prin Legea nr.283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.80/2010 pentru completarea art.11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, s-a prevăzut introducerea în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.80/2010 a art.II art.1, care a reglementat că, în anul 2012, cuantumul brut al drepturilor salariale (inclusiv al salariului funcției de bază/salariului de funcție) se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fondurile publice pentru luna decembrie 2011. Aceeași soluție legislativă de preluare a valorilor/cuantumurilor drepturilor salariale din anul precedent se regăsește în fiecare din legile speciale anuale de aplicare etapizată a Legii-cadru nr.284/2010, până la 30.06.2017, conform art.1 de la pct.2 din articolul unic al Legii nr.283/2011, art.1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.84/2012, art.1 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.103/2013, art.1 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.83/2014, art.1 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015, art.1 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.99/2016 și art.1 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.9/2017, precum și după 01.07.2017 la art.38 alin.(1) și alin.(2) lit.a) din Legea-cadru nr.153/2017.

Potrivit art.1 alin.(5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.71/2015, *„prin excepție de la prevederile alin.(1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.*

Totodată, potrivit art.3¹ alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.20/2016 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2016, *„prin excepție de la prevederile art.1 alin.(1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare, aferent unui program normal al timpului de muncă, mai mic decât cel stabilit în plată la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.*

Este de menționat că soluția legislativă aplicabilă în cazul principiului de salarizare pentru funcții similare care reglementează aspectul salarizării prin preluarea nivelului salarial aflat în plată în luna decembrie 2009, era stabilită fiecare din legile anuale speciale de aplicare etapizată a salarizării, conform căreia *„prin nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare se înțelege același cuantum al salariului de bază cu cel al salariilor*

având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specific locului de muncă la data angajării sau promovării”, în mod asemănător celei de la art.5 alin.(1¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.83/2014, cu modificările și completările ulterioare, pentru anul 2015.

În aplicarea art.1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.83/2014, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.71/2015, precum și a art.3¹ alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.20/2016 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2016, la nivelul Ministerului Afacerilor Interne s-au avut în vedere reglementările legale potrivit cărora polițiștii nu beneficiază de un element salarial „salariu de bază”, ci de unele denumite „salariul funcției de bază” și „salariul de funcție”, în contextul în care legiuitorul a adoptat politici salariale ținând cont de elementele salariale aferente fiecărei categorii de personal reglementate în legislația-cadru de salarizare (salariul de bază – personal contractual și funcționari publici; salariul funcției de bază/salariul de funcție – polițiști și funcționari publici cu statut special; solda funcției de bază /solda de funcție – personal militar), diferențierea legislativă fiind realizată prin intermediul acestor termeni, în accepțiunea art.36 alin.(3) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia „termenii de specialitate pot fi utilizați numai dacă sunt consacrați în domeniul de activitate la care se referă reglementarea”, iar în conformitate cu art.37 alin.(1) din aceeași lege, „în limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni”. Este de precizat că salariul funcției de bază al polițiștilor cuprindea salariul de funcție, salariul gradului profesional deținut, gradațiile și, după caz, salariul de comandă, iar salariul de funcție aplicabil începând cu 01.01.2011 reprezintă o valoare absolută compusă din alte valori salariale preluate de la elementele abrogate în mod efectiv (indemnizații, sporuri, sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu) de Legea-cadru nr.330/2009 și Legea-cadru nr.284/2010, nefiind utilizată vreo valoare de referință la determinarea acestui element salarial.

Prin Decizia nr.794/2016, Curtea Constituțională constată că „hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare, cum sunt cele prin care s-au stabilit majorările de 2%, 5% și respectiv 11% acordate magistraților și personalului asimilat, au aplicabilitate generală și se deosebesc de ipotezele în care, tot prin hotărâre judecătorească, ar fi fost recunoscute anumite drepturi în baza unor situații de fapt particulare, fără aplicabilitate generală (cum ar fi, spre exemplu, ipoteza în care o persoană a avut recunoscut sporul de doctorat)”, iar, ca efect al neconstituționalității art.3¹ alin.(1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2016), nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, la care se face egalizarea prevăzută de art.3¹ alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar,

personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.

În prezent, potrivit art.38 alin.(1), alin.(2) lit.a), alin.(3) lit.a) și alin.(4) din Legea-cadru nr.153/2017, se asigură o aplicare etapizată în determinarea soldelor /salariilor lunare ale familiei ocupaționale „Apărare, ordine publică și securitate națională”, inclusiv ale polițiștilor, în condițiile și cu limitările impuse de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare.

La data de 11 noiembrie 2019, în dosarul nr.1787/1/2019, în ședință publică, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție a pronunțat Decizia nr. 51, potrivit căreia:

„Admite sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Curtea de Apel Bacău - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr.947/110/2018, și stabilește că termenul de „salariu de bază” prevăzut de art.1 alin.(5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.71/2015, cu modificările și completările ulterioare, și de art.3¹ alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează extensiv, în sensul că se referă și la „salariul funcției de bază” al polițiștilor.

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de aceeași autoare, în același dosar, cu privire la următoarea problema de drept: Identificarea categoriilor de personal plătit din fonduri publice cărora le este aplicabil nivelul maxim de salarizare prevăzut de art.1 alin.(5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.71/2015, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost interpretat de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr.23 din 26 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.899 din 9 noiembrie 2016, precum și de art.3¹ alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.250/2016, cu modificările ulterioare, în raport cu termenii specifici folosiți de legiuitor pentru definirea drepturilor salariale cuvenite fiecăreia dintre aceste categorii, respectiv dacă aceste dispoziții se aplică și personalului militar, polițiștilor și

funcționarilor publici cu statut special, în condițiile în care aceste categorii profesionale, potrivit legislației privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2010, nu beneficiază de un salariu de bază”.

Potrivit art.521 alin.(3) Cod procedură civilă „dezlegarea dată problemelor de drept este obligatorie de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar pentru instanța care a solicitat dezlegarea, de la data pronunțării deciziei”.

Motivarea Deciziei nr.51 din data de 11 noiembrie 2019 a fost publicată în Monitorul Oficial nr.64 din data de 30 ianuarie 2020. Din analiza acestei motivări se poate constata faptul că s-a analizat sesizarea primită din perspectiva următoarelor hotărâri relevante:

- Decizia nr.794 din data de 15 decembrie 2016, pronunțată de către Curtea Constituțională la data de 15 decembrie 2016, prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.3¹ alin.(1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015;

- Decizia nr.23 din data de 26 septembrie 2016, pronunțată de către Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care s-a stabilit, în esență, că nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art.1 alin.(1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.83/2014, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice;

- Decizia nr.30 din data de 17 octombrie 2016, pronunțată de către Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care a fost analizat un conflict de legi în timp, creat de succesiunea unor acte normative referitoare la drepturile salariale ale polițiștilor și personalului civil;

- Decizia nr.54 din data de 03 iulie 2017, pronunțată de același complet, prin care s-a considerat că sintagma „salarizat la același nivel” are în vedere și personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art.2 alin.(1) lit.b) din Legea-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

- Decizia nr.36 din data de 04 iunie 2018, pronunțată de către același complet al Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care se reține faptul că, soluția egalizării indemnizării la nivel maxim are în vedere și majorările și indexările recunoscute prin hotărâri judecătorești unor magistrați sau membri ai personalului auxiliar, indiferent dacă ordonatorul de credite a emis sau nu ordine de salarizare corespunzătoare;

- Decizia nr.49 din data de 18 iunie 2018, pronunțată de către Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care s-a indicat faptul că stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar și nu la nivel național.

În speță, în analiza art.14 din Convenția Europeană a Drepturilor omului, referitor la interzicerea discriminării, au fost indicate și două Decizii pronunțate de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, respectiv Cauza Marckx contra Belgiei, Hotărârea din 13 iunie 1979 și Cauza Driha contra României, Hotărârea din 21 februarie 2008, prin care

se stabilește faptul că nu există justificare, din partea instituției publice angajatoare să remunereze diferit angajații aflați în situații identice.

În context, indicăm faptul că toate soluțiile pronunțate în probleme juridice ale Curții Europene, instanței de contencios constituțional și ale Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt obligatorii, potrivit art.3 Cod procedură civilă, art.20 alin.(2) din Constituția României, art.11 alin.(3) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, art.147 alin.(4) din Constituția României și, așa după cum am indicat anterior, art.521 alin.(3) Cod procedură civilă. În ceea ce privește admiterea capătului de sesizare referitor la interpretarea termenului „salariu de bază” există câteva precizări care indică, în esență, argumentele avute în vedere de instanța supremă pentru admiterea capătului de sesizare menționat, după cum urmează:

- punctul 102 din decizie – „(...) voința legiuitorului și rațiunea esențială a adoptării celor două norme juridice, (...) sunt subsumate imperativului egalizării și înlăturării inechităților din sistemul de salarizare al personalului bugetar, aplicabil – în primul rând și în mod necesar – elementului principal (de bază) al sistemului de salarizare.”

- punctul 103 din decizie – „faptul că în cuprinsul art.1 alin.(5¹) și art.31 alin.(1) sunt enumerate doar o parte din elementele salariale principale corespondente – (...) – nu poate goli de conținut scopul declarat al legii, ținând seama și de caracterul complex și dinamic al sistemului de salarizare, fiind evident că domeniul real de aplicare a celor două norme de drept în discuție nu ar putea fi stabilit decât printr-o interpretare corelată a dispozițiilor legii-cadru și ale legilor speciale anuale de salarizare.”

- punctul 105 din decizie – „(...) principiul caracterului unitar al sistemului de salarizare se opune excluderii, din câmpul de aplicare a operațiunii egalizării la nivel maxim, a unei largi categorii socioprofesionale din personalul bugetar (...).”

III.2. În referire la respingerea ca inadmisibil a capătului de sesizare privind identificarea categoriilor de personal plătit din fonduri publice cărora le este aplicabil nivelul maxim de salarizare și dacă aceste dispoziții se aplică și personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special trebuie avute în vedere următoarele argumente de fapt:

- punctul 77 din decizie – „(...) statuarea cu valoare de principiu, prin Decizia nr.23/2016, în privința destinatarilor normei juridice ce formează obiect al prezentei sesizări – art.1 alin.(5¹) – împiedică declanșarea unui nou mecanism de dezlegare în principiu, cu funcția de prevenire a jurisprudenței neunitare.”

- punctul 85 din decizie – „în alte cuvinte, această din urmă problemă de drept a fost implicit rezolvată de instanța supremă prin decizia nr.23/2016, prin care s-au stabilit, între alte statuări, destinatarii soluției legislative de egalizare salarială la nivel maxim, care așa cum s-a argumentat detaliat în cele ce preced, includ și categoria de personal a polițiștilor.”

- punctul 86 din decizie – „în condițiile existenței unei dezlegări cu valoare de principiu prin decizia prealabilă menționată mai sus, referitoare la o normă juridică similară celei în discuție, riscul unei practici neunitare nu mai subzistă, putându-se face aplicarea argumentului de interpretare logică al analogiei – *ubi eadem ratio, ibi-idem just* – față de existența acelorași rațiuni ale legii.”

În ceea ce privește dreptul polițiștilor de a beneficia de prevederile Legii nr.210/1999 privind concediul paternal, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art.10 alin.(7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, reglementează faptul că „*Personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională beneficiază de prevederile Legii concediului paternal nr.210/1999*”, iar prevederile actuale ale art.45 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.114/2018 asigurau menținerea în anul 2019 a măsurilor adoptate în anul 2018 pentru acordarea nediscriminatorie a concediului paternal și categoriilor cu statut special din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională.

Motivarea adoptării unei măsuri în vederea eliminării oricăror inechități de acordare a concediului paternal plătit a fost reprezentată de situațiile în care instituțiile publice din acest sistem sunt reclamate pentru faptul că nu a acordat acest concediu paternal începând cu data de 01.01.2020, dată la care, proiectul de Lege pentru completarea Legii concediului paternal nr.210/1999 (L623/2018) întocmit din aceleași considerente cu cele care au stat la baza adoptării art.10 alin.(7) din OUG nr.90/2017, se afla în dezbateri la Camera Deputaților.

2. Schimbări preconizate

Decizia nr.51/2019 din data de 11 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial nr.64 din data de 30 ianuarie 2020, produce efecte atât pentru trecut, în limita termenului de prescripție, calculat de la data publicării în Monitorul Oficial a acestei Decizii cât și pentru viitor, fiind investită cu autoritate de lucru judecat și obligatorie pentru toate persoanele cărora li se adresează. În același context, Decizia nr.51/2019 produce efecte juridice, de la data publicării, atât pentru salariați – pentru trecut și pentru viitor, cât și pentru pensionari – pentru trecut. Aceste argumente de fapt determină necesitatea analizării tuturor drepturilor salariale ale personalului MAI (polițiști), recalcularea și plata sumelor salariale identificate ca datorate, acolo unde se impune acest lucru, cu determinarea unui termen pentru executarea plăților și stabilirea modalității concrete de efectuare a acestora pentru asigurarea predictibilității cheltuielilor bugetare.

Pentru această activitate se au în vedere considerentele Curții Constituționale exprimate în Decizia nr.794/2016, ce privesc modalitatea de aplicare a prevederilor referitoare la stabilirea salarizării la nivelul maxim de salarizare aflat în plată:

„26. Curtea reține că hotărârea judecătorească, chiar dacă are efecte inter partes, interpretează norme de lege cu aplicabilitate generală. În procesul de aplicare a legii, scopul interpretării unei norme juridice constă în a stabili care este sfera situațiilor de fapt concrete, la care norma juridică respectivă se referă, și în a se asigura astfel corecta aplicare a acelei norme, interpretarea fiind necesară pentru a clarifica și a limpezi sensul exact al normei, și pentru a defini, cu toată precizia, voința legiuitorului. Or, Curtea constată că hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare, cum sunt cele prin care s-au stabilit majorările de 2%, 5% și respectiv 11% acordate magistraților și personalului asimilat, au aplicabilitate generală și se deosebesc de ipotezele în care, tot prin hotărâre judecătorească, ar fi fost recunoscute anumite drepturi

în baza unor situații de fapt particulare, fără aplicabilitate generală (cum ar fi, spre exemplu, ipoteza în care o persoană a avut recunoscut sporul de doctorat). (...)

32. În consecință, ca efect al neconstituționalității art. 3¹ alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2016), „nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare”, la care se face egalizarea prevăzută de art. 3¹ alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești.

Așadar, personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.”

Legiuitorul a identificat în mod expres coordonatele de salarizare care trebuie avute în vedere în mod cumulativ, nu de sine stătător, pentru asigurarea aceluiași nivel de salarizare, respectiv a nivelului maxim stabilit în plată, ca fiind următoarele:

a) funcția; b) grad/treaptă; c) gradația; d) vechimea în funcție sau în specialitate; e) să se desfășoare activitatea în aceleași condiții.

Ținând cont de faptul că aceste principii de salarizare la nivel maxim aflat în plată nu pot încălca/modifica/abroga prevederile art.6, art.8 alin.(1) din Legea-cadru nr.153/2017, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art.5 alin.(1) și (3) din anexa nr.6 la legea-cadru, în aplicarea efectivă a acestor principii trebuie să se țină cont în mod exact de îndeplinirea cumulativă a tuturor coordonatelor de salarizare vizate de lege și inclusiv de Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.49/2018 referitoare la interpretarea dispozițiilor art.31 alin.(1), raportat la art.31 alin.(13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2016, conform căreia „prin referire la întreaga categorie profesională, respectiv familie ocupațională, indiferent de instituție sau autoritate publică, instanța de contencios constituțional nu face decât să stabilească sfera destinatarilor acestui text de lege, statuând că egalizarea la nivelul hotărârilor judecătorești se aplică pentru toate categoriile de instituții și autorități publice, care au angajați care se regăsesc în clasificările prevăzute de anexele la legea-cadru a salarizării, neputându-se aprecia că, pe această cale, Curtea Constituțională înlătură, de o manieră implicită, criteriul subordonării financiare prevăzut de textul de lege, cu privire la care a respins excepția de neconstituționalitate”.

Astfel, prin raportare la prevederile legislației-cadru de salarizare în vigoare începând cu data de 01.01.2010, precum și ale legilor anuale speciale de aplicare etapizată a acestei legislații-cadru, Decizia nr.51 din data de 11 noiembrie 2019 produce efecte juridice, de la data publicării, în ceea ce privește următoarele valori/cuquantumuri salariale:

a) valoarea corespunzătoare sporului de fidelitate prevăzut de legislația în vigoare până la data de 31 decembrie 2009, prin raportare la nivelul aferent perioadelor de activitate ale polițiștilor desfășurate și după această dată în instituțiile din sectorul de apărare națională, ordine publică și securitate națională, în calitate de militar, polițist, funcționar public și personal contractual, după caz. Această valoare se preia în valoarea salariilor de funcție ale polițiștilor;

b) valoarea corespunzătoare sporului pentru absolvirea instituțiilor de învățământ superior, cu diplomă de licență, prevăzut de legislația în vigoare până la data de 31 decembrie 2009. Această valoare se preia doar în valoarea salariilor de funcție ale agenților de poliție care își desfășoară activitatea în domenii corespunzătoare studiilor absolvite, în mod similar cu situațiile în care agenții de poliție beneficiază de această valoare;

c) valoarea sporului pentru condiții de pericol deosebit prevăzut de legislația în vigoare până la data de 31 decembrie 2009, la nivelul maxim aflat în plată pentru activitatea desfășurată în aceleași condiții, în mod similar cu situațiile în care polițiștii încadrați pe funcții similare beneficiază de această valoare;

d) valoarea sporului pentru complexitatea muncii prevăzut de legislația în vigoare până la data de 31 decembrie 2010, la nivelul maxim aflat în plată pentru activitatea desfășurată în aceleași condiții, în mod similar cu situațiile în care polițiștii încadrați pe funcții similare beneficiază de această valoare.

În acest sens, pentru eliminarea insuficiențelor și neconcordanțelor reglementărilor în vigoare care se ivesc prin raportare la efectele juridice ale Deciziei nr.51/2019 (ex.: limitarea acordării unor drepturi la nivelul lunii decembrie 2018), se impune promovarea, cu maximă celeritate, a unui act normativ de nivel superior, prin care să se asigure reglementarea clară și imediată a efectelor (consecințelor) produse de această Decizie, respectiv să se stabilească soluțiile legislative aferente elementelor evidențiate prin Decizia menționată.

Soluțiile legislative astfel elaborate vor ține cont de considerentele și dispozitivul Deciziei nr.51/2019, de prevederile legale care au reglementat stabilirea salarizării la nivelul maxim de salarizare aflat în plată, inclusiv de coordonatele de salarizare reclamate de aplicarea acestui nivel, precum și de legislația-cadru de salarizare în vigoare. Totodată, aceste soluții legislative vor cuprinde și aspecte legate de modalitatea de stabilire a valorilor salariale indicate anterior, atât pentru personalul în activitate cât și pentru pensionari, ținând cont de faptul că se vizează inclusiv perioada anterioară de acordare (în limita termenului general de prescripție, într-o modalitate similară art.62 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare), iar nu doar perioada viitoare, precum și aspecte privind eşalonarea la plată a sumelor ce reprezintă eventuale diferențe salariale pentru perioada anterioară, pentru evitarea afectării echilibrului bugetar. De altfel, se clarifică și situația de comparație a valorii rezultate a salariilor de funcție după preluarea valorilor/cuquanturilor salariale ce fac obiectul aplicării Deciziei nr. 51/2019 dar și a celor ce erau aferente tuturor elementelor abrogate expres de legislația-cadru de salarizare începând cu 01.01.2010, față de valorile salariale aferente elementelor de încadrare prevăzute de lege pentru nivelul anului 2022, inclusiv prin prisma comparației reglementate la art.7 lit.b) din Legea-cadru nr.153/2017, cu modificările și completările ulterioare, pe întreaga perioadă de aplicare etapizată a legii-cadru.

În legătură cu situația concediului paternal, se reglementează adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare privind posibilitatea acordării concediului paternal plătit polițiștilor sau militarilor care nu au putut beneficia de acest drept între data de 01.01.2020 și data 04.04.2020, data la care a intrat în vigoare Legea nr. 33/2020 pentru completarea Legii concediului paternal nr. 210/1999 și pentru abrogarea art.10 alin. (7) din Ordonanța de

urgentă a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, pentru eliminarea oricăror discriminări privind acest concediu.

De asemenea, proiectul prevede că pot fi emise norme metodologice la nivelul ordonatorului principal de credite în aplicarea reglementărilor propuse.

3. Alte informații

Secțiunea a 3-a

Impactul socio-economic al prezentului act normativ

1. Impact macro-economic

Actul normativ nu se referă la acest subiect

1¹. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat:

Actul normativ nu se referă la acest subiect

2. Impact asupra mediului de afaceri

Actul normativ nu se referă la acest subiect

3. Impact social

Actul normativ nu se referă la acest subiect

4. Impact asupra mediului

Actul normativ nu se referă la acest subiect

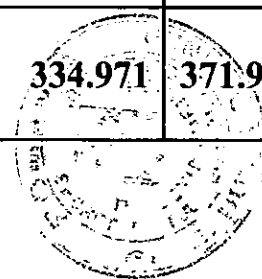
5. Alte informații

Secțiunea a 4-a

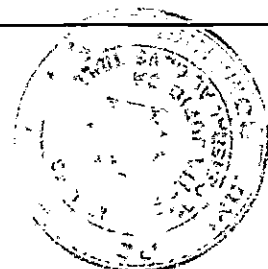
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

- în mii lei (RON) -

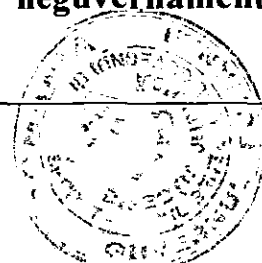
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1	2020	2021	2022	2023	2024	
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:	145.600	169.704	234.734	102.375	143.325	159.148
a) buget de stat, din acesta:	21.632	25.213	34.875	15.210	21.294	23.645
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit	21.632	25.213	34.875	15.210	21.294	23.645
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:	123.968	144.491	199.859	87.165	122.031	135.503
(i) contribuții de asigurări	123.968	144.491	199.859	87.165	122.031	135.503
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:	340.288	396.622	548.606	239.265	334.971	371.950

a) buget de stat, din acesta:	340.288	396.622	548.606	239.265	334.971	371.950
(i) cheltuieli de personal	340.288	396.622	548.606	239.265	334.971	371.950
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:	- 194.688	-226.918	- 313.872	-136.890	-191.646	- 212.803
a) buget de stat	- 318.656	-371.409	- 513.731	-224.055	-313.677	- 348.306
b) bugete locale						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat	123.968	144.491	199.859	87.165	122.031	135.503
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	Nu este cazul					
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	Nu este cazul					
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	-anul 2020 = 292.435 mii lei (drepturi brute și contribuții aferente 11 luni)+47.853 mii lei (tranza I – 5% pentru 3 ani anteriori) -anul 2021 = 300.916 mii lei (drepturi brute și contribuții aferente 12 luni)+95.706 mii lei (tranza II – 10% a pentru 3 ani anteriori) -anul 2022 = 309.341 mii lei (drepturi brute și contribuții aferente 12 luni)+239.265 mii lei (tranza III – 25% pentru 3 ani anteriori) -anul 2023 = 239.265 mii lei (tranza IV – 25% pentru 3 ani anteriori)					

		-anul 2024 = 334.971 mii lei (tranșa V – 35% pentru 3 ani anteriori)
7. Alte informații	Pentru perioada 2021-2023 sumele au fost corectate cu indicele prețurilor de consum comunicat de Comisia Națională de Prognoză pentru fiecare an. Aplicarea etapizată a salarizării și evoluția valorii salariilor de funcție prin măsurile propuse în această ordonanță pentru personalul în activitate se finalizează în anul 2023, potrivit prevederilor art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, dar în anii 2023 și 2024 se vor plăti tranșele IV și V din sumele rezultate ca urmare a recalculărilor salariale pentru perioada perioada de 3 ani calculată până la data de 30 ianuarie 2020 (data publicării Deciziei nr. 51/2019).	
Secțiunea a 5-a Efectele prezentului act normativ asupra legislației în vigoare		
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ (acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ): a) acte normative care se modifică sau se abrogă ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții. Actul normativ nu se referă la acest subiect		
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare: Actul normativ nu se referă la acest subiect		
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare Actul normativ nu se referă la acest subiect		
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene Actul normativ nu se referă la acest subiect		
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente, făcându-se referire la un anume acord, o anume rezoluție sau recomandare internațională ori la alt document al unei organizații internaționale: Actul normativ nu se referă la acest subiect		
6. Alte informații		
Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării prezentului act normativ		
1. Informații privind procesul de consultare cu organizațiile neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate Actul normativ nu se referă la acest subiect.		

2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ

Actul normativ nu se referă la acest subiect.

3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr.521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative

Actul normativ nu se referă la acest subiect.

4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente

Actul normativ nu se referă la acest subiect

5. Informații privind avizarea de către:

- a) Consiliul Legislativ
- b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării
- c) Consiliul Economic și Social
- d) Consiliul Concurenței
- e) Curtea de Conturi

Proiectul de act normativ a fost avizat favorabil de Consiliul Legislativ prin avizul nr.464/2020

Consiliul Economic și Social a formulat puncte de vedere transmise prin adresa nr.3884/22.05.2020

6. Alte informații

Secțiunea a 7-a

Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea prezentului act normativ

1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ

Actul normativ nu se referă la acest subiect.

2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice

Actul normativ nu se referă la acest subiect.

3. Alte informații

Secțiunea a 8-a

Măsurile de implementare

1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente

Actul normativ nu se referă la acest subiect.

2. Alte informații

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și alte modificări fiscal-bugetare, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

LUDOVIC ORBAN

